

Koncepcja wystawy Stany wyjątkowe

Nasza Uczelnia to przestrzeń dialogu i twórczej wymiany, to „ekosystem, otwarta forma będąca w osmozie z otoczeniem”. Misją Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach jest krytyczne spojrzenie na rzeczywistość, będące jednak tylko pierwszym krokiem do angażowania się z troską, uwagą i odpowiedzialnością w otaczające nas zjawiska i procesy przemian. Wystawa „Stany wyjątkowe” stanowi odbicie tych wartości, zwracając uwagę na momenty napięcia, przełomów i redefinicji, które zmuszają do ponownego przyjrzenia się światu i naszej w nim roli. To zaproszenie do refleksji nad miejscem ASP w Katowicach w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości.

Realizujemy naszą wystawę w momencie, gdy w centrum debaty publicznej znajdują się pytania o scenariusze radzenia sobie z kolejnymi kryzysami. Proponujemy spojrzenie na wybrane idee, strategie, rozwiązania, ale i pytania, które pomagają w precyzyjniejszym mapowaniu współczesności i wyobrażeniu sobie innej, być może lepszej, przyszłości. Takiej, w której znajdzie się miejsce dla refleksji nad głęboką współzależnością z otaczającym nas światem i stworzymy przestrzeń dla wspólnotowości i wyobraźni.

Dokonując diagnozy współczesności i szkicując scenariusze na przyszłość, chcemy przyrzeć się energii uwalnianej przez „stany wyjątkowe”: graniczne, formujące, nadzwyczajne zdarzenia i momenty, w których dostrzegamy nie tylko ich destrukcyjny, paraliżujący wymiar. Traktujemy je również jako impulsy przynoszące zmianę i regenerujące a także wrywające z mimowolnie powtarzanych i pozbawionych siły oddziaływania rytuałów. Kontekst piętrzących się kryzysów – tych w skali lokalnej, ale i globalnej – skłania bowiem do tego, aby wyostrzyć umysł i wrażliwość i oddalić się od utartych szlaków myślowych.

Wystawa została pomyślana jako przewodnik po wybranych obszarach interdyscyplinarnej i wielowymiarowej działalności społeczności akademickiej katowickiej ASP. Poprzez wystawę, stawiamy jednocześnie pytania o rolę i funkcję osób twórczych w dzisiejszych społeczeństwach, wskazując chociażby na ich znaczenie jako pośredników w opowiadaniu ludzkich i nie-ludzkich historii oraz jako mediatorów procesów społecznych. W ramach wystawy chcemy pokazać, w jaki sposób wspólnota osób skupionych wokół ASP w Katowicach poszukuje i kształtuje rozmaite infrastruktury troski, włącza się w budowanie sieci jedności i oporu, eksponuje wielość splotów i połączeń tworzących świat czy pomaga zmieniać, regenerować i naprawiać naruszone tkanki.

Wśród zagadnień, wokół których będzie zbudowana prezentacja naszej uczelni, chcemy zaakcentować przede wszystkim działania uwzględniające:

- strategię regeneracji,
- nowe wspólnoty i sieci,
- przestrzenie troski,
- dynamikę oporów i zmian,
- potencjał wzrostu poprzez kryzys,
- rozpoznawanie perspektyw posthumanistycznych.